II

(Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

NÕUKOGU

NÕUKOGU OTSUS,

5. oktoober 2006,

ühenduse ühinemise kohta Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsiga

(2006/719/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 61 punkti c koostoimes artikli 300 lõike 2 esimese lõiguga ja lõike 3 teise lõiguga,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut ([1])

ning arvestades järgmist:

(1) Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi (edaspidi "konverents") eesmärk on järkjärguliselt ühtlustada rahvusvahelise eraõiguse norme. Konverents on senini vastu võtnud märkimisväärse hulga konventsioone rahvusvahelise eraõiguse erinevates valdkondades.

(2) Alates Amsterdami lepingu jõustumisest on ühendus pädev vastu võtma meetmeid piiriülest mõju omavates tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonnas sedavõrd, kuivõrd see on vajalik siseturu tõrgeteta toimimiseks. Ühendus on kasutanud oma pädevust mitmete õigusaktide vastuvõtmiseks, millest paljud langevad osaliselt või täielikult kokku konverentsi töövaldkondadega.

(3) Oluline on anda ühendusele staatus, mis vastab ühenduse uuele rollile olla oluline rahvusvaheline osaline õigusalases koostöös tsiviilasjades, et ühendus saaks rakendada oma välispädevust, osaledes täisliikmena konverentsi nende konventsioonide üle peetavatel läbirääkimistel, mis käsitlevad ühenduse pädevusse kuuluvaid küsimusi.

(4) Nõukogu volitas 28. novembri 2002. aasta otsusega komisjoni läbi rääkima tingimuste ja üksikasjade üle, mille alusel ühendus võib konverentsiga ühineda.

(5) Komisjoni ja eesistujariigi 19. detsembri 2002. aasta ühises kirjas konverentsile taotles ühendus konverentsi liikmeks saamist ja läbirääkimiste alustamist.

(6) 2004. aasta aprillis väljendas konverentsi üldasjade ja üldpoliitika erikomisjon ühehäälset arvamust, et põhimõtteliselt peaks ühendus saama konverentsi liikmeks, ja määras kindlaks teatud kriteeriumid ja menetlused ühenduse liikmesuse üksikasjade kohta.

(7) 2005. aasta juunis võttis konverentsi diplomaatiline konverents ühehäälselt vastu konverentsi põhikirja (edaspidi "põhikiri") muudatused, mis olid vajalikud piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni ühinemiseks; pärast seda kutsuti konverentsi liikmeid muudatuste üle hääletama – võimaluse korral üheksa kuu jooksul.

(8) Põhikirja muudatused jõustuvad kolme kuu möödudes konverentsi peasekretäri saadetavast teatest liikmetele, et põhikirja muutmiseks vajalik kahekolmandikuline häälteenamus on saavutatud. Vahetult pärast muudatuste jõustumist kutsutakse kokku üldasjade ja üldpoliitika nõukogu erakorraline koosolek, kus ametlikult otsustatakse ühenduse konverentsiga ühinemise üle.

(9) Põhikirja läbivaatamise alaste läbirääkimiste tulemus on rahuldav ja arvestab ühenduse huvisid.

(10) Konverentsi muudetud põhikirja artikkel 2A võimaldab ühendusel piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonina saada konverentsi liikmeks.

([1]) *Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata.

(11) Ühendus peaks konverentsiga ühinema.

(12) Vastavalt Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artiklile 3 osalevad Ühendkuningriik ja Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel.

(13) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel ja see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Ainus artikkel

1. Euroopa Ühendus ühineb Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsiga (edaspidi "konverents"), deklareerides konverentsi põhikirja (edaspidi "põhikiri") vastuvõtmist vastavalt käesoleva otsuse I lisas esitatud dokumendile kohe, kui konverents on teinud ametliku otsuse võtta ühendus konverentsi liikmeks.

2. Ühendus annab hoiule ka käesoleva otsuse II lisas esitatud pädevust tõendava deklaratsiooni, milles täpsustatakse valdkondi, milles ühenduse liikmesriigid on organisatsioonile üle andnud oma õiguspädevuse, ja käesoleva otsuse III lisas esitatud deklaratsiooni, mis käsitleb konverentsiga seotud teatud küsimusi.

3. Nõukogu eesistujale antakse volitus läbi viia selliseid menetlusi, mis võivad olla vajalikud lõigete 1 ja 2 rakendamiseks.

4. Põhikirja tekst on lisatud käesolevale otsusele IV lisana.

5. Käesolevas otsuses hõlmab mõiste "liikmesriik" kõiki liikmesriike, välja arvatud Taani.

Luxembourg, 5. oktoober 2006

Nõukogu nimel

eesistuja

K. RAJAMÄKI

I LISA

Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsiga ühinemist käsitlev ühinemisdokument

J.H.A. VAN LOON
peasekretär
Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverents
Scheveningseweg 6
NL – 2517 THE HAGUE

Lugupeetud härra peasekretär

Mul on au Teile teatada, et Euroopa Ühendus on otsustanud ühineda Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsiga. Seetõttu palun vastu võtta käesolev dokument, millega Euroopa Ühendus võtab vastu Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi põhikirja vastavalt kõnealuse põhikirja artiklile 2A. Lisan kirjale deklaratsiooni, milles Euroopa Ühendus täpsustab valdkondi, milles ühenduse liikmesriigid on organisatsioonile üle andnud oma õiguspädevuse, ja deklaratsiooni, mis käsitleb Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsiga seotud teatud küsimusi.

Euroopa Ühendus nõustub ametlikult ja reservatsioonideta Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi liikmesusest tulenevate kohustustega, mis on sätestatud konverentsi põhikirjas, ning kohustub ametlikult täitma ühinemise ajal tema suhtes kehtivaid kohustusi.

Lugupidamisega

Euroopa Liidu Nõukogu eesistuja

II LISA

Euroopa Ühenduse pädevust tõendav deklaratsioon, milles täpsustakse valdkondi, milles liikmesriigid on oma õiguspädevuse ühendusele üle andnud

1. Käesolev deklaratsioon on koostatud vastavalt Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsi põhikirja artikli 2A lõikele 3 ja sellega täpsustatakse valdkondi, milles liikmesriigid on oma pädevuse Euroopa Ühendusele üle andnud.

2. Euroopa Ühendusel on sisepädevus võtta vastu üld- ja erimeetmeid liikmesriikides kohaldatava rahvusvahelise eraõiguse erinevates valdkondades. Konverentsi reguleerimisalas olevate küsimuste puhul on Euroopa Ühendusel vastavalt EÜ asutamislepingu IV jaotisele pädevus vastu võtta meetmeid piiriülest mõju omavates tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö valdkonnas sedavõrd, kuivõrd see on vajalik siseturu tõrgeteta toimimiseks (EÜ asutamislepingu artikli 61 punkt c ja artikkel 65). Selliste meetmete hulka kuuluvad järgmised:

   a) kohtu- ja kohtuväliste dokumentide piiriülese kätteandmise süsteemi parandamine ja lihtsustamine; koostöö tõendite kogumisel; tsiviil- ja kaubandusasjades tehtud otsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine, kaasa arvatud kohtuvälised otsused;

   b) liikmesriikides õigusaktide ja kohtualluvuse konflikti suhtes kohaldatavate eeskirjade kokkusobivuse edendamine;

   c) tsiviilasjade lahendamise tõrgeteta sujumiselt takistuste kõrvaldamine, vajadusel liikmesriikides kohaldatavate tsiviilkohtumenetlusnormide kokkusobivuse edendamise kaudu.

3. Valdkondades, mis ei kuulu Euroopa Ühenduse ainupädevusse, võtab Euroopa Ühendus kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega meetmeid ainult niisuguses ulatuses ja siis, kui liikmesriigid ei suuda täielikult saavutada kavandatava meetme eesmärke ning seetõttu võib neid kavandatava meetme ulatuse või toime tõttu paremini saavutada Euroopa Ühenduse tasandil. Ükski Euroopa Ühenduse meede ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik eesmärkide saavutamiseks.

4. Lisaks sellele on Euroopa ühendusel ka pädevus valdkondades, kus võivad kehtida konverentsi konventsioonid, näiteks siseturu küsimused (EÜ asutamislepingu artikkel 95) või tarbijakaitse (EÜ asutamislepingu artikkel 153).

5. Euroopa Ühendus on kasutanud oma pädevust ja vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 61 punktile c vastu võtnud terve rea õigusakte, näiteks järgmised:

   — nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta,

   — nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1348/2000 tsiviil- ja kaubandusasjade kohtu- ja kohtuväliste dokumentide kätteandmise kohta,

   — nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täimise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades,

   — nõukogu 28. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusasjades,

   — nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/8/EÜ, millega parandatakse õiguskaitse kättesaadavust piiriüleste vaidluste korral, kehtestades sellistes vaidlustes antava tasuta õigusabi kohta ühised miinimum-eeskirjad,

   — nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, ja

   — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 805/2004, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta.

Rahvusvahelise eraõiguse sätteid võib leida ka teistest Euroopa Ühenduse õigusaktidest, eriti tarbijakaitse, kindlustuse, finantsteenuste ja intellektuaalomandi valdkonnas. Näiteks ühenduse direktiivid, mida mõjutas vahendaja käes olevate väärtpaberitega seotud teatavate õiguste suhtes kohaldatavat õigust käsitlev Haagi konventsioon, võeti vastu EÜ asutamislepingu artikli 95 põhjal.

6. Vaatamata selle, et EÜ asutamislepingus ei viidata selgelt ühenduse välispädevusele, tuleneb Euroopa Ühenduste Kohtu kohtupraktikast asjaolu, et eelnimetatud EÜ asutamislepingu sätted ei ole õiguslikuks aluseks mitte ainult ühenduse siseõigusaktidele, vaid ka ühenduse sõlmitavatele rahvusvahelistele lepingutele. Ühendus võib sõlmida rahvusvahelisi lepinguid juhul, kui sisepädevust on juba kasutatud eespool loetletud ühiste poliitikavaldkondade rakendusmeetmete vastuvõtmiseks, või juhul, kui rahvusvaheline leping on vajalik ühenduse eesmärkide saavutamiseks ([1]). Ühenduse välispädevus on ainupädevus juhul, kui rahvusvaheline leping mõjutab ühenduse sise-eeskirju või muudab nende kohaldamisala ([2]). Sellisel juhul sõlmib ühendus liikmesriikide asemel sidemeid kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonidega. Rahvusvaheline leping võib kuuluda täielikult või ainult osaliselt ühenduse ainupädevusse.

7. Tavaliselt on ühenduse meetmed kõikidele liikmesriikidele siduvad. Vastavalt EÜ asutamislepingu IV jaotisele, mis moodustab tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö õigusliku aluse, kehtib Taanile, Iirimaale ja Ühendkuningriigile erirežiim. EÜ asutamislepingu IV jaotise kohaselt võetud meetmed ei ole Taanile siduvad ega Taanis kohaldatavad. Iirimaa ja Ühendkuningriik osalevad IV jaotise kohaselt vastuvõetud õigusaktides juhul, kui nad sellest nõukogu teavitavad. Iirimaa ja Ühendkuningriik on otsustanud osaleda kõikides punktis 5 loetletud meetmetes.

8. Pädevus, mille liikmesriigid on ühendusele üle andnud vastavalt EÜ asutamislepingule, areneb pidevalt. Euroopa Ühendus ja selle liikmesriigid tagavad, et vastavalt põhikirja artikli 2A lõikele 4 teavitatakse konverentsi peasekretäri viivitamata igasugusest muutusest ühenduse pädevuses.

([1]) Euroopa Kohtu arvamus 1/76, EKL 1977, lk 741; arvamus 2/91, EKL 1993, lk I-1061; kohtuasi 22/70 ("AETR"), komisjon *v.* nõukogu, EKL 1971, lk 263; kohtuasi C-467/98 ("avatud õhuruum"), komisjon *v.* Taani, EKL 2002, lk I-9519.

([2]) Kohtuasi 22/70 ("AETR"), komisjon *v.* nõukogu; kohtuasi C-467/98 ("avatud õhuruum"), komisjon *v.* Taani.

III LISA

Euroopa Ühenduse deklaratsioon, mis käsitleb Haagi rahvusvahelise eraõiguse konverentsiga seotud teatud küsimusi

Euroopa Ühendus püüab uurida, kas kehtivate Haagi konventsioonidega liitumine ühenduse pädevuses olevates küsimustes on ühenduse huvides. Kui see on nii, teeb Euroopa Ühendus koostöös konverentsiga kõik, et ületada neid raskusi, mis tulenevad kõnealustes konventsioonides selliste sätete puudumisest, mis lubaksid piirkondlikul majandusintegratsiooni organisatsioonil nende konventsioonidega liituda.

Lisaks sellele püüab ühendus lubada konverentsi alalise büroo esindajatel osaleda Euroopa Ühenduste Komisjoni korraldatud ekspertide koosolekutel, kus arutatakse konverentsile huvipakkuvaid küsimusi.

IV LISA

STATUTE OF THE HAGUE CONFERENCE ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW

The Governments of the countries hereinafter specified:

the Federal Republic of Germany, Austria, Belgium, Denmark, Spain, Finland, France, Italy, Japan, Luxembourg, Norway, the Netherlands, Portugal, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Sweden and Switzerland;

In view of the permanent character of the Hague Conference on Private International Law;

Desiring to stress that character;

Having, to that end, deemed it desirable to provide the Conference with a Statute;

Have agreed upon the following provisions:

Article 1

The purpose of the Hague Conference is to work for the progressive unification of the rules of private international law.

Article 2

Members of the Hague Conference on Private International Law are the States which have already participated in one or more Sessions of the Conference and which accept the present Statute.

Any other State, the participation of which is from a juridical point of view of importance for the work of the Conference, may become a Member. The admission of new Member States shall be decided upon by the Governments of the participating States, upon the proposal of one or more of them, by a majority of the votes cast, within a period of six months from the date on which that proposal is submitted to the Governments.

The admission shall become effective upon the acceptance of the present Statute by the State concerned.

Article 2A

1. The Member States may, at a meeting concerning General Affairs and Policy where the majority of Member States is present, by a majority of the votes cast, decide to admit also as a Member any Regional Economic Integration Organisation which has submitted an application for membership to the Secretary General. References to Members under this Statute shall include such Member Organisations, except as otherwise expressly provided. The admission shall become effective upon the acceptance of the Statute by the Regional Economic Integration Organisation concerned.

2. To be eligible to apply for membership of the Conference, a Regional Economic Integration Organisation must be one constituted solely by sovereign States to which its Member States have transferred competence over a range of matters within the purview of the Conference, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

3. Each Regional Economic Integration Organisation applying for membership shall, at the time of such application, submit a declaration of competence specifying the matters in respect of which competence has been transferred to it by its Member States.

4. Each Member Organisation and its Member States shall ensure that any change regarding the competence of the Member Organisation or in its membership shall be notified to the Secretary General, who shall circulate such information to the other Members of the Conference.

5. Member States of the Member Organisation shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence have not been specifically declared or notified.

6. Any Member of the Conference may request the Member Organisation and its Member States to provide information as to whether the Member Organisation has competence in respect of any specific question which is before the Conference. The Member Organisation and its Member States shall ensure that this information is provided on such request.

7. The Member Organisation shall exercise membership rights on an alternative basis with its Member States that are Members of the Conference, in the areas of their respective competences.

8. The Member Organisation may exercise on matters within its competence, in any meetings of the Conference in which it is entitled to participate, a number of votes equal to the number of its Member States which have transferred competence to the Member Organisation in respect of the matter in question, and which are entitled to vote in and have registered for such meetings. Whenever the Member Organisation exercises its right to vote its Member States shall not exercise theirs, and conversely.

9. 'Regional Economic Integration Organisation' means an international organisation that is constituted solely by sovereign States, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

Article 3

1. The Council on General Affairs and Policy (hereafter the Council), composed of all Members, has charge of the operation of the Conference. Meetings of the Council shall, in principle, be held annually.

2. The Council ensures such operation through a Permanent Bureau the activities of which it directs.

3. The Council shall examine all proposals intended to be placed on the agenda of the Conference. It shall be free to determine the action to be taken on such proposals.

4. The Netherlands Standing Government Committee, instituted by Royal Decree of February 20 1897 with a view to promoting the codification of private international law, shall, after consultation with the Members of the Conference, determine the date of the Diplomatic Sessions.

5. The Standing Government Committee shall address itself to the Government of the Netherlands for the convocation of the Members. The Chair of the Standing Government Committee presides over the Sessions of the Conference.

6. The Ordinary Sessions of the Conference shall, in principle, be held every four years.

7. If necessary, the Council may, after consultation with the Standing Government Committee, request the Government of the Netherlands to convene the Conference in Extraordinary Session.

8. The Council may consult the Standing Government Committee on any other matter relevant to the Conference.

Article 4

1. The Permanent Bureau shall have its seat at The Hague. It shall be composed of a Secretary General and four Secretaries who shall be appointed by the Government of the Netherlands upon presentation by the Standing Government Committee.

2. The Secretary General and the Secretaries must possess appropriate legal knowledge and practical experience. In their appointment account shall also be taken of diversity of geographic representation and of legal expertise.

3. The number of Secretaries may be increased after consultation with the Council and in accordance with Article 9.

Article 5

Under the direction of the Council, the Permanent Bureau shall be charged with:

(a) the preparation and organisation of the Sessions of the Hague Conference and the meetings of the Council and of any Special Commissions;

(b) the work of the Secretariat of the Sessions and meetings envisaged above;

(c) all the tasks which are included in the activity of a secretariat.

Article 6

1. With a view to facilitating communication between the Members of the Conference and the Permanent Bureau, the Government of each of the Member States shall designate a national organ and each Member Organisation a contact organ.

2. The Permanent Bureau may correspond with all the organs so designated and with the competent international organisations.

Article 7

1. The Sessions and, in the interval between Sessions, the Council, may set up Special Commissions to prepare draft Conventions or to study all questions of private international law which come within the purpose of the Conference.

2. The Sessions, Council and Special Commissions shall, to the furthest extent possible, operate on the basis of consensus.

Article 8

1. The budgeted costs of the Conference shall be apportioned among the Member States of the Conference.

2. A Member Organisation shall not be required to contribute in addition to its Member States to the annual budget of the Conference, but shall pay a sum to be determined by the Conference, in consultation with the Member Organisation, to cover additional administrative expenses arising out of its membership.

3. In any case, travelling and living expenses of the delegates to the Council and the Special Commissions shall be payable by the Members represented.

Article 9

1. The budget of the Conference shall be submitted each year to the Council of Diplomatic Representatives at The Hague for approval.

2. These Representatives shall also apportion among the Member States the expenses which are charged in that budget to the latter.

3. The Diplomatic Representatives shall meet for such purposes under the chairmanship of the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 10

1. The expenses resulting from the Ordinary and Extraordinary Sessions of the Conference shall be borne by the Government of the Netherlands.

2. In any case, the travelling and living expenses of the delegates shall be payable by the respective Members.

Article 11 (French text only)

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent Statut ou aux Règlements.

Article 12

1. Amendments to the present Statute must be adopted by consensus of the Member States present at a meeting concerning General Affairs and Policy.

2. Such amendments shall enter into force, for all Members, three months after they are approved by two thirds of the Member States in accordance with their respective internal procedures, but not earlier than nine months from the date of their adoption.

3. The meeting referred to in paragraph 1 may change by consensus the periods of time referred to in paragraph 2.

Article 13

To provide for their execution, the provisions of the present Statute will be complemented by Regulations. The Regulations shall be established by the Permanent Bureau and submitted to a Diplomatic Session, the Council of Diplomatic Representatives or the Council on General Affairs and Policy for approval.

Article 14

1. The present Statute shall be submitted for acceptance to the Governments of States which participated in one or more Sessions of the Conference. It shall enter into force as soon as it is accepted by the majority of the States represented at the Seventh Session.

2. The statement of acceptance shall be deposited with the Netherlands Government, which shall make it known to the Governments referred to in the first paragraph of this Article.

3. The Netherlands Government shall, in the case of the admission of a new Member, inform all Members of the statement of acceptance of that new Member.

Article 15

1. Each Member may denounce the present Statute after a period of five years from the date of its entry into force under the terms of Article 14(1).

2. Notice of the denunciation shall be given to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiration of the budgetary year of the Conference, and shall become effective at the expiration of the said year, but only with respect to the Member which has given notice thereof.

The English and French texts of this Statute, as amended on…….. 200..., are equally authentic.

STATUT DE LA CONFÉRENCE DE LA HAYE DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Les gouvernements des pays ci-après énumérés:

la République fédérale d'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Danemark, l'Espagne, la Finlande, la France, l'Italie, le Japon, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, la Suède et la Suisse;

considérant le caractère permanent de la Conférence de La Haye de droit international privé;

désirant accentuer ce caractère;

ayant, à cette fin, estimé souhaitable de doter la Conférence d'un statut;

sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

La Conférence de La Haye a pour but de travailler à l'unification progressive des règles de droit international privé.

Article 2

Sont membres de la Conférence de La Haye de droit international privé les États qui ont déjà participé à une ou plusieurs sessions de la Conférence et qui acceptent le présent statut.

Peuvent devenir membres tous autres États dont la participation présente un intérêt de nature juridique pour les travaux de la conférence. L'admission de nouveaux États membres est décidée par les gouvernements des États participants, sur proposition de l'un ou de plusieurs d'entre eux, à la majorité des voix émises, dans un délai de six mois, à dater du jour où les gouvernements ont été saisis de cette proposition.

L'admission devient définitive du fait de l'acceptation du présent statut par l'État intéressé.

Article 2A

1. Les États membres de la Conférence peuvent, lors d'une réunion relative aux affaires générales et à la politique rassemblant la majorité d'entre eux, à la majorité des voix émises, décider d'admettre également comme membre toute organisation régionale d'intégration économique qui a soumis une demande d'admission au secrétaire général. Toute référence faite dans le présent statut aux membres comprend ces organisations membres, sauf dispositions contraires. L'admission ne devient définitive qu'après l'acceptation du statut par l'organisation régionale d'intégration économique concernée.

2. Pour pouvoir demander son admission à la Conférence en qualité de membre, une organisation régionale d'intégration économique doit être composée uniquement d'États souverains, et doit posséder des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions qui sont du ressort de la conférence, y compris le pouvoir de prendre des décisions sur ces questions engageant ses États membres.

3. Chaque organisation régionale d'intégration économique qui dépose une demande d'admission présente, en même temps que sa demande, une déclaration de compétence précisant les questions pour lesquelles ses États membres lui ont transféré compétence.

4. Une organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que toute modification relative à la compétence ou à la composition d'une organisation membre est notifiée au secrétaire général, lequel diffuse cette information aux autres membres de la Conférence.

5. Les États membres d'une organisation membre sont réputés conserver leurs compétences sur toute question pour laquelle des transferts de compétence n'ont pas été spécifiquement déclarés ou notifiés.

6. Tout membre de la Conférence peut demander à l'organisation membre et ses États membres de fournir des informations quant à la compétence de l'organisation membre à l'égard de toute question spécifique dont la Conférence est saisie. L'organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que ces informations sont fournies en réponse à une telle demande.

7. L'organisation membre exerce les droits liés à sa qualité de membre en alternance avec ses États membres qui sont membres de la conférence, dans leurs domaines de compétence respectifs.

8. L'organisation membre peut disposer, pour les questions relevant de sa compétence, dans toute réunion de la Conférence à laquelle elle est habilitée à participer, d'un nombre de voix égal au nombre de ses États membres qui lui ont transféré compétence sur la matière en question, et qui sont habilités à voter lors de cette réunion et se sont enregistrés pour celle-ci. Lorsque l'organisation membre exerce son droit de vote, ses États membres n'exercent pas le leur, et inversement.

9. «Organisation régionale d'intégration économique» signifie une organisation internationale composée uniquement d'États souverains et qui possède des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions, y compris le pouvoir de prendre des décisions engageant ses États membres sur ces questions.

Article 3

1. Le fonctionnement de la Conférence est assuré par le conseil sur les affaires générales et la politique (ci-après: le conseil), composé de tous les membres. Les réunions du conseil se tiennent en principe tous les ans.

2. Le conseil assure ce fonctionnement par l'intermédiaire d'un bureau permanent dont il dirige les activités.

3. Le conseil examine toutes les propositions destinées à être mises à l'ordre du jour de la conférence. Il est libre d'apprécier la suite à donner à ces propositions.

4. La commission d'État néerlandaise, instituée par décret royal du 20 février 1897 en vue de promouvoir la codification du droit international privé, fixe, après consultation des membres de la conférence, la date des sessions diplomatiques.

5. La commission d'État s'adresse au gouvernement des Pays-Bas pour la convocation des membres. Le président de la commission d'État préside les sessions de la Conférence.

6. Les sessions ordinaires de la Conférence auront lieu, en principe, tous les quatre ans.

7. En cas de besoin, le conseil peut, après consultation de la commission d'État, prier le gouvernement des Pays-Bas de réunir la Conférence en session extraordinaire.

8. Le conseil peut consulter la commission d'État sur toute autre question intéressant la conférence.

Article 4

1. Le bureau permanent a son siège à La Haye. Il est composé d'un secrétaire général et de quatre secrétaires qui sont nommés par le gouvernement des Pays-Bas sur présentation de la commission d'État.

2. Le secrétaire général et les secrétaires devront posséder des connaissances juridiques et une expérience pratique appropriées. La diversité de la représentation géographique et de l'expertise juridique seront également prises en compte dans leur nomination.

3. Le nombre des secrétaires peut être augmenté après consultation du conseil et conformément à l'article 9.

Article 5

Sous la direction du conseil, le bureau permanent est chargé:

a) de la préparation et de l'organisation des sessions de la Conférence de La Haye, ainsi que des réunions du conseil et des commissions spéciales;

b) des travaux du secrétariat des sessions et des réunions ci-dessus prévues;

c) de toutes les tâches qui rentrent dans l'activité d'un secrétariat.

Article 6

1. En vue de faciliter les communications entre les membres de la Conférence et le bureau permanent, le gouvernement de chacun des États membres doit désigner un organe national, et chaque organisation membre un organe de liaison.

2. Le bureau permanent peut correspondre avec tous les organes ainsi désignés, et avec les organisations internationales compétentes.

Article 7

1. Les sessions, et dans l'intervalle des sessions, le conseil, peuvent instituer des commissions spéciales, en vue d'élaborer des projets de convention ou d'étudier toutes questions de droit international privé rentrant dans le but de la conférence.

2. Les sessions, le conseil et les commissions spéciales fonctionnent, dans toute la mesure du possible, sur la base du consensus.

Article 8

1. Les coûts prévus au budget annuel de la Conférence sont répartis entre les États membres de la conférence.

2. Une organisation membre n'est pas tenue de contribuer au budget annuel de la conférence, en plus de ses États membres, mais verse une somme, déterminée par la Conférence en concertation avec l'organisation membre, afin de couvrir les dépenses administratives additionnelles découlant de son statut de membre.

3. Dans tous les cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués au conseil et aux commissions spéciales sont à la charge des membres représentés.

Article 9

1. Le budget de la Conférence est soumis, chaque année, à l'approbation du conseil des représentants diplomatiques des États membres à La Haye.

2. Ces représentants fixent également la répartition, entre les États membres, des dépenses mises par ce budget à la charge de ces derniers.

3. Les représentants diplomatiques se réunissent, à ces fins, sous la présidence du ministre des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas.

Article 10

1. Les dépenses, résultant des sessions ordinaires et extraordinaires de la conférence, sont prises en charge par le gouvernement des Pays-Bas.

2. En tout cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués sont à la charge des membres respectifs.

Article 11

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent statut ou au règlement.

Article 12

1. Les modifications au présent statut doivent être adoptées par consensus des États membres présents lors d'une réunion sur les affaires générales et la politique.

2. Ces modifications doivent entrer en vigueur, pour tous les membres, trois mois après leur approbation, conformément à leurs procédures internes respectives, par les deux tiers des États membres, mais pas avant un délai de neuf mois suivant la date de leur adoption.

3. La réunion mentionnée au paragraphe premier peut, par consensus, modifier les délais mentionnés au paragraphe 2.

Article 13

Les dispositions du présent statut seront complétées par des règlements, en vue d'en assurer l'exécution. Ces règlements seront établis par le bureau permanent et soumis à l'approbation d'une session diplomatique, du conseil des représentants diplomatiques ou du conseil sur les affaires générales et la politique.

Article 14

1. Le présent statut sera soumis à l'acceptation des gouvernements des États ayant participé à une ou plusieurs sessions de la conférence. Il entrera en vigueur dès qu'il sera accepté par la majorité des États représentés à la septième session.

2. La déclaration d'acceptation sera déposée auprès du gouvernement néerlandais, qui en donnera connaissance aux gouvernements visés au premier alinéa de cet article.

3. Le gouvernement néerlandais notifie, en cas d'admission d'un nouveau membre, la déclaration d'acceptation de ce nouveau membre à tous les membres.

Article 15

1. Chaque membre pourra dénoncer le présent statut après une période de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur aux termes de l'article 14, premier alinéa.

2. La dénonciation devra être notifiée au ministère des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas, au moins six mois avant l'expiration de l'année budgétaire de la conférence, et produira son effet à l'expiration de ladite année, mais uniquement à l'égard du membre qui l'aura notifiée.

Les textes français et anglais du statut, tel que modifié le …… 200., font également foi.